

HJÆLP
MEDDELELSER FRA FALCK

HJÆLP

MEDDELELSER fra Falck

36. årgang . 20. januar 1972

Udgivet af De Danske Redningskorps
Fællesforbund, Falck-Huset, Polititorvet,
1593 København V.

Redaktion:

Preben Kjær, HD (ansvh.)
Jan Assentorp
Henning Petersen

Oplag: 10.000 eksemplarer

Tryk: Rønsholt & Co.

Indhold:

Brandslukningsaftale, redningsabonnement og tarif for betalt arbejde ... side	4
Tankvognsbrand . . . . . side	10
Snestormen . . . . . side	12
Falckoliner . . . . . side	16
Bygninger, vogne og udstyr . . . . . side	18
Breve m. v. . . . . side	22
Personalia m. v. . . . . side	28

Forsiden:
Vinterstemning
Bagsiden:
Falck-nyt

MINI KOMMENTAR

I forbindelse med november måneds pludselige snefald er der enkelte steder opstået strid om betalingen for Falcks assistance til forladte motorkøretøjer, der var kørt fast eller hensat i landevejenes snemasser.

Nogle få bilejere har vægret sig ved at betale de fremsendte regninger under henvisning til, at de gennem motorbeskatningen har medvirket til at opretholde et snerydningsberedskab, hvorfor det offentlige må afholde udgifterne, når vejene har været ufremkommelige.

For Falck Zonens abonnenter er sagen hidtil klar på den måde, at deres assistance har været dækket under abonnementet – uanset at vognen faktisk ikke i den pågældende situation har haft nogen motorskade eller lidt havari.

Nu er det de fleste bekendt, at abonnementsafgifterne i korpset bestemmes af omkostninger til lønninger, materielinvesteringer og assistancer. Novemberdagens assistancer har ikke været helt billige

Spørgsmålet er så, om de bilejere, der ikke har abonnement, selv må betale eller kan få det offentlige dømt. Skulle sidstnævnte blive tilfældet vil det blive taget til overvejelse i korpset, om det offentlige ikke også bør betale abonnementsassistancerne (der er hjemmel for det i betingelserne).

Det vil virke lidt urimeligt, hvis den ene halvdel af landets bilister selv må betale gennem abonnementsafgifter, medens den anden i givet fald slipper fri . . .

en transplantation

Vi har foretaget en transplantation. Vort gamle husorgan „Meddelelser“ havde 35 år på bagen og kunne kritiseres for i ny og næ at være lidt slidt i leddene. Derfor har vi suppleret de vitale dele med lidt nyt.

Det mest bemærkelsesværdige af det nye er vel navnet og det hænger sammen med læserskaren. „Meddelelser“ var oprindeligt nogle dupliserede informationer fra Falcks ledelse til dets personale. Siden blev det finere, trykt på krideret papir og suppleret med billeder, for til sidst at ende som et lille fag- og personaleblad, der både havde korpsets egne 4.000 medarbejdere som læsere og nogle hundrede læger, journalister, politimestre m. fl. De nye strømninger i erhvervslivet med demokrati og medorientering gjorde efterhånden „Meddelelser“ til et talerør, der blev benyttet i korpset til den eftertragtede to-vejs-kommunikation.

I dag præsenterer vi „HJÆLP“. Navnet er valgt blandt mange som det, der måske bedst karakteriserer redningskorpset og dets assistancer. Læserskaren er udvidet med nogle tusinde, fortrinsvis blandt sygehuse, kommuner, brandinspektører og andre, som korpset i det daglige har kontinuerlig kontakt med.

Men indholdet er ikke ændret så meget. Som led i en „åbendør-politik“ mener vi, at de interne informationer udmærket kan læses af andre end korpsets medarbejdere. Kommunikationseksperter påstår oven i købet, at en sådan åbenhed skulle skabe bedre forståelse og medvirke til fortsættelse af et godt samarbejde.

Om redaktionen kunne siges mangt og meget. Der har været tradition for, at bladet er blevet redigeret af den eller de samme personer gennem en længere årrække. Og i den henseende bryder vi ikke traditionen. Det nye HJÆLP vil fortsat have vort fællesforbunds informationsfolk som redaktører.

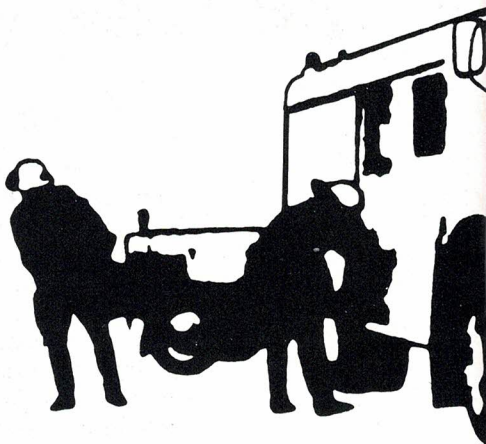
35 år er ingen alder, påstås det. Men når det gælder et husorgan har man i hvert fald ingen grund til at skamme sig. Kun få virksomheder herhjemme har ældre blade. Derfor har vi heller ikke villet lave et nyt blad, men i stedet foretaget en lille transplantation, som forhåbentlig vil vise sig at være gjort rigtigt, så patienten kan gå en sund og lykkelig fremtid i møde.

Stabsudvalgets formand,
direktør Arno Andersson:

Ny brand- slukningsaf- tale med kommunerne

Efter nogle meget indgående forhandlinger mellem korpsets stabsudvalg og Kommunernes Landsforening, er der opnået enighed om en ny brandslukningsaftale, der principielt kan anvendes fra 1. april 1971.

Normalbestemmelserne

De såkaldte normalbestemmelser, der vedrører den assistance og det beredskab, korpset skal drage omsorg for, er ikke ændret på væsentlige punkter. I takt med udviklingen siden 1967-normaloverenskomsten er de ajourført. Som grundprincip anvendes stadig en *normalforpligtelse*, hvilket vil sige, at der i tilfælde af brand skal foretages udrykning med mindst 1 slukningstog, og at der til betjening af slukningstoget skal rykke mindst 6 mand ud fra stationen inden 5 minutter efter alarmens modtagelse.

Der er endvidere åbnet adgang til at tegne tillægsoverenskomst for så vidt angår eventuelle hjælpebrandstationer, ligesom der kan oprettes andre tillæg til normaloverenskomsten.

Nærmeste brandvæsen

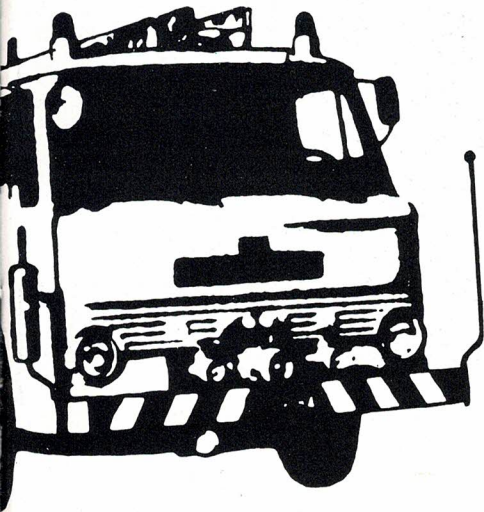
I henhold til normalbestemmelsernes pkt. 8.1 er korpset forpligtet til i påkommende tilfælde ufortøvet at tilkalde nærmeste andet brandvæsen til hjælp, med mindre der foreligger forud fastlagte mødeplaner.

Økonomien

Det skal ikke nægtes, at økonomien i forbindelse med den nye brandslukningsaftale har voldt de største problemer, bl. a. fordi vi fra korpsets side måtte fastholde det ønskelige i at bryde et mangeårigt betalingsprincip der byggede på en ensartet pris pr. indbygger. Ved en sådan betalingsform tilgodeså man de tyndere befolkede områder på bekostning af de tættere, og korpset medvirkede på en måde til en mellemkommunal udligning.

Da vi betragtede brandslukningsvirksomheden på koncernbasis, betød det mindre for os, hvem der betalte hvad, når blot det samlede provenu af brandslukningsafgifterne var tilfredsstillende,

eller skal vi sige så omkostningsdækkende, som det var muligt at opnå.

Ved gennemførelsen af den nye kommunale struktur den 1. april 1970 stod det os imidlertid klart, at vi ikke kunne fastholde de nye storkommuner ved en fortsat anvendelse af en ensartet indbyggerpris, der tilgodeså de tyndere befolkede områder.

Den nye aftale med Kommunernes Landsforening er derfor bygget op på en pris *pr. slukningsområde*, hvilket igen betyder, at kommunerne – store som små – skal betale en forud i overenskomsten fastsat pris for hvert slukningsberedskab, der i henhold til Statens Brandinspektions normer skal forefindes i slukningsområdet.

Er der således flere kommuner omfattet af et slukningsområde, skal den samlede betaling for slukningsområdet deles mellem de implicerede kommuner efter nogle vejledende retningslinier fra Kommunernes Landsforening.

Det afgørende for korpset er, at vi får en ensartet pris *pr. slukningsberedskab*.

Regulering og opsigelse

Betalingen i de nuværende brandslukningsoverenskomster har været pristalsreguleret med $1\frac{1}{2}\%$ for hvert fulde point, reguleringspristallet afveg fra 100. Denne reguleringsfaktor er nu ændret til 1% , og grundafgiften *pr. slukningsberedskab* er baseret på reguleringspristallet 100 = januar 1971.

I overenskomstens pkt. 11.5 er der imidlertid åbnet adgang til hvert andet år, første gang *pr. 1. april 1973*, at optage forhandling mellem parterne om eventuel regulering af vederlagene som følge af omkostninger, der ikke er dækket gennem den automatiske dyrtidsregulering.

Priserne skal holdes

Før at få et fornuftigt grundlag har korpset accepteret, at de i normaloverenskomsten fastsatte priser *pr. slukningsberedskab* skal overholdes ved tilbud til kommuner med indbyggertal på 50.000 og derunder, og der er således ikke mulighed for at give mængderabat eller konkurrencetilbud til hovedparten af landets kommuner.

Da priserne *pr. slukningsberedskab* er fastsat så realistisk, som det nu engang er muligt i forhold til de reelle omkostninger, skulle den nye aftale bidrage til at fremme nogle mere hensigtsmæssige og realistiske, økonomiske beregninger, når kommunerne overvejer deres brandslukningsforhold.

Gamle aftaler skal overholdes

I forbindelse med effektueringen af den nye brandslukningsoverenskomst, der principielt kan bringes i anvendelse fra 1. april 1971, er det udtrykkeligt aftalt, at løbende overenskomster efter det „gamle“ system skal overholdes, indtil de normalt udløber.

AA

Hjælp til:

- Væltede træer
  - knuste ruder
  - havarerede traktorer
  - alarmering
  - og meget mere
- tilbydes kommunerne i

Det nye redningsabonnement

Med langt den overvejende del af de danske kommuner har Falck i mange år haft abonnementsaftaler løbende om udførelse af redningsarbejde inden for kommunernes områder.

Gennem længere tid har man i korpset forsøgt at finde frem til et nyt standardiseret abonnement, der skulle kunne dække alle kommuners differentierede behov.

Det er nu lykkedes, og til alle kommuner er fremsendt et tilbud om et nyt redningsabonnement.

Redningsarbejde

I den nye abonnementsaftale tilbydes redningsarbejde i forbindelse med brand-, vand- og stormskade, eksplosi-

on, oversvømmelse, knuste ruder og elevatorulykker. Dette gælder både for kommunens egne bygninger og lejede lokaler.

Samtidig vil der for kommuner, der indgår den nye aftale, blive tale om vederlagsfri assistance til væltede træer, der inden for kommunernes områder vil være til gene for færdslen. Og afspærring i forbindelse med pludseligt opståede huller i kommunernes gader og veje udføres også under redningsabonnement.

Pasning af alarmer

Et nyt og væsentligt punkt i det nye redningsabonnement er tilbuddet om pasning af uhelds- og overvågningsalarmer. Med de komplicerede tekniske an-

læg, som mange kommuner råder over, f. eks. ved vandværker, fjernvarmeanlæg, gasværker, el-installationer o.s.v. vil der hurtigt vise sig en stor besparelsesmulighed for kommuner med redningsabonnementet.

Mere autohjælp

Det nye redningsabonnement dækker også autohjælp til kommunens køretøjer. Begrebet køretøjer er udvidet i den forstand, at der ikke alene ydes hjælp til kommunens egne personvogne, lastvogne, tromler og snerydningsvogne. Også køretøjer, der lejes af kommunerne til snerydning og grusning, er dækket under redningsabonnementet. I forbindelse med autohjælp tilbydes hjemtransport af fører og passagerer efter uheld og motorstop.

Glatførebekæmpelse

Skulle en kommune med redningsabonnement ønske en fast aftale om videregivelse af meldinger til glatførebekæmpelse og snerydning, kan dette også lade sig gøre.

Demonstrationer og safety-first-foranstaltninger

Af andre nyheder i det nye redningsabonnement er tilbuddet om hjælp til kommunens skoler i forbindelse med demonstration af genoplivningsmetoder og vejledning i safety-first foranstaltninger.

I den henseende tænkes på besøg på de lokale Falck-stationer og undervisning på skolerne med påfølgende film- og demonstrationsmuligheder. Korpset vil lade et antal instruktører stå til rådighed landet over, og disse instruktører vil i vid udstrækning formidle kontakt og samarbejde mellem skolerne, Falck og samaritterorganisationerne i førstehjælps-spørgsmål.

De nye abonnementer, der er tilbudt kommunerne, træder i kraft pr. 1. april 1972 og afløser alle tidligere aftaler. Internt vil korpset inden denne dato finde frem til fælles retningslinier for instruktionsvirksomhed og alarminstallationer, således at servicen kan blive ensartet over hele landet.

Omlægning af tarif for betalt arbejde

Den nye tarif for betalt arbejde, der trådte i kraft pr. 1. januar 1972, er udtryk for en omlægning af det beregningsgrundlag, der hidtil har været anvendt.

Den nye tarif er baseret på en grundudregning af den i patientbefordringstaksterne anvendte kilometer- og minuttakst. For autohjælpens vedkommende er kilometertaksten dog ændret i overensstemmelse med de højere driftsomkostninger for kranvogne.

Til disse grundsætser er lagt et dækningsbidrag, som skal dække omkostningerne ved telefonpasning, rapportskrivning, regningsudskrivning og andet administrativt arbejde.

Der betales også for beredskab

Ud over bidrag til de administrative omkostninger giver dækningsbidraget et procentvis vederlag for beredskabet på stationerne. Når abonnenterne og kommunerne gennem aftaler og overenskomster betaler et bidrag til beredskabet, har vi også fundet det naturligt, at de, der ikke har abonnement men gør brug af korpsets assistanceapparat, bør bidrage til beredskabet.

Populært sagt kan man sige, at det f. ks. koster 3-4 mands løn og driftsomkostninger at holde en kranvogn køreklar hele døgnet. Når en ikke-abbonent beder om assistance, må han udover at betale chaufførens løn i den tid, der assisteres, også give *sit* bidrag til de øvrige reddere, der på andre tidspunkter af døgnet holder kranvognen køreklar. Derfor er korpsets priser højere end priserne hos andre, der kun sætter en mand på vognen i dagtimerne.

Noget bliver dyrere

Det er først og fremmest mandskabslønnen, der er steget i den nye tarif. Vi har længe fået mindre i indtægter pr. mand end de faktiske udgifter, og det skyldtes prisstop og andre hensyn. Nu skulle det forhold være justeret i overensstemmelse med lønstigningerne efter de nye overenskomster mellem korpset og personaleorganisationerne. Derudover er det ikke muligt eksakt at sige, hvorledes de øvrige priser vil ligge i forhold til tidligere. Thi tarifgrundlaget er lagt om. F. eks. ligger vægtgrænserne for autohjælp anderledes, og det er i den forbindelse nødvendigt at bemærke, at der nu kun skal betales for assi-

stancevægt – d.v.s. den vægt som det pågældende køretøj i den aktuelle situation har. Det betyder altså en økonomisk gevinst for vognmænd, hvis de lægger vognen af før bugsering. Samtidig er vi vidende om, at stationerne i enkelte tilfælde har undertariferet ikke-abbonneters vogne. Dette skal ophøre med øjeblikkelig varsel.

Andet bliver billigere

Den tarifmæssige omlægning, vi har foretaget, betyder også, at priserne ved forskellige assistanceformer bliver sat ned. Autohjælp for store lastvogne er blevet billigere – men ikke så billigt som et abonnement. Endvidere er svømmedykkerpriserne enkelte steder sat ned i forhold til tidligere, og andre diverse assistanceformer har også fået prisændringer som følge af tarifomlægningen.

Regulering af priserne

Den nye tarif, der er udsendt til vagtinstrukser og bugseringshåndbøger skal IKKE suppleres med reguleringstillæg. Det vil fremover foregå på den måde, at vi f. eks. én gang om året vurderer tariffens beregningsgrundlag i forhold til prisændringer og nye af monopoltilsynet godkendte minut- og kilometertakster, hvorefter en ny tarif vil blive trykt og udsendt. *Den udsendte tarif er naturligvis på normal vis anmeldt til monopoltilsynet.*

Starthjælp med batteri afregnes altid efter mindstetakst (tarif A).

Der er økonomisk gevinst også for den, der ufri-villigt aflæser en havareret lastvogn. Men oprydningsudgifterne skal også med i billedet!

Tidligt om morgenen i Mørke by på Djursland. En tankvogn standser for blinklysene ved jernbaneoverskæringen. Få meter bag den kommer en lastvogn, tungt læsset med kalk. Chaufføren ser ingenting. Et brag, og tankvognen skubbes over jernbaneoverskæringen og halvtreds meter hen ad vejen. Medens toget bag dem buldrer over vejen omdannes tankvognen til et ildhav og en stikflamme antænder en plastikfabrik.

De klarede det på en halv time

Melding

Klokken 8.25 den 5. oktober 1970 fik Falck-station *Hornslet* melding fra politiets alarmcentral om, at en tankvogn var i brand i *Mørke* by.

Stationen har normal-brandslukningsoverenskomst med Rosenholm kommune, hvorefter 6 mand skal kunne rykke ud med et slukningstog inden for 5 minutter.

Alarmcentralen blev af station *Hornslet* bedt om at anmode Falck-station *Rønede* om assistance. Fra *Hornslet* til *Mørke* er der 7 km, fra *Rønede* er der 8 km. Samtidig blev Falck-station *Aarhus* anmodet om at rykke til undsætning med den såkaldte *MIDI-GIGANT-SPRØJTE*, der medbringer 750 kg pulver og skumvæske nok til at føde 6 skumrør på én gang.

Brandholdet fra *Hornslet*: Fra venstre (knælende) redder Gert Hjort, redningsf. Palle Brink, redder Max Jensen. Stående brandm. Henrik Rahbek, redningsf. Kjeld Juncker, brandm. Carl Emmertsen, brandm. Per Engholm og stil. Dion Bennetzen.

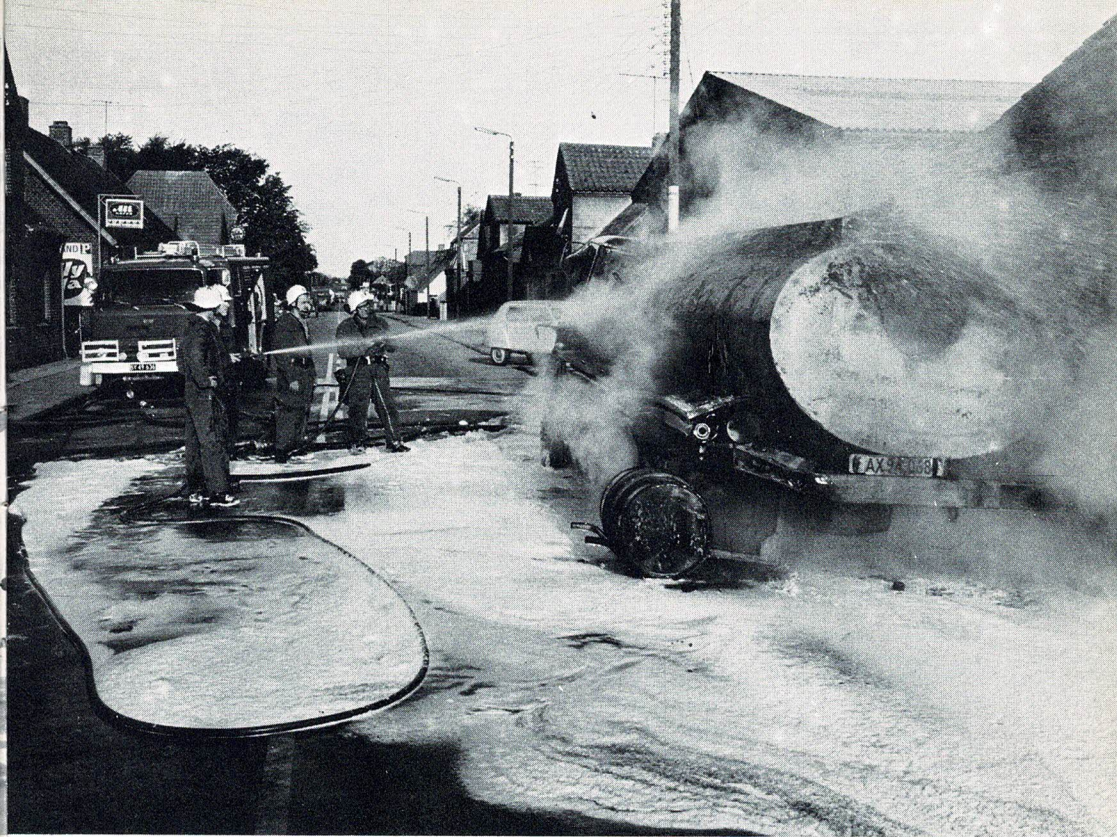
Udrykning

Klokken 8.28 var station *Hornslets* automobilsprøjte, bemanded med stationsleder, 1 redningsfører, 1 redder og 3 brandmænd på vej til brandstedet. 1 minut senere fulgte slangetenderen, bemanded med 1 redningsfører og 1 redder.

Brandslukningen

Klokken 8.35 var højtryksslangerne fra *Hornslets* automobilsprøjte lagt ud på brandstedet, og 2 mand gik i gang med at sikre ejendommen med plastikfabrikken (10 minutter efter alarmeren).

Klokken 8.37 var der vand på 3 C-rør til køling af tankvognen. Det viste sig, at branden var antændt af en tromle med 200 liter traktorbenzin. Yderligere 2 tromler var eksploderet, således at 600 liter benzin var i brand under tankvognen, der desuden havde 6.000 liter dieselolie og 3.000 liter gasolie i tankene.

Klokken 8.42 var udlagt skum til slukning af tankvognsbranden. Hornslets Ford-automobilspøjte er den standardiserede type, der medbringer skumvæske til 18 minutters slukning med ét rør. (15 m³ skum pr. min.). Normerne foreskriver mindst 60 liter skumvæske. Falck-sprøjten har 90 liter.

Klokken 8.58, en halv time efter alarmen, var ilden i såvel tankvogn som det nærliggende hus slukket. Få minutter efter ankom specialenheden fra Aarhus.

Dernæst fulgte nogle timers afkøling af tankvognen med 4 C-rør.

Konklusion

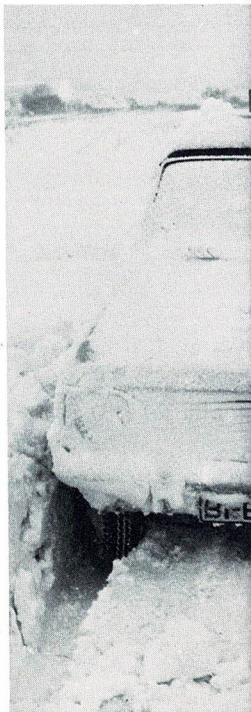
Stationsleder *Dion Bennetsen* fra Hornslet viste at det også for små Falck-stationer i landdistrikter er muligt at yde effektiv brandslukning. En kombination af *held, hurtighed* og *dygtighed* løste denne opgave.

Fra USA kendes en skrækindjagende, autentisk film om en tilsvarende situation, hvor en halv bys beboere og ejendomme blev udsløttet som følge af en tankvognsulykke.

- S N E

Det var en ordentlig snebunke, der i dagene 21. og 22. november blev Danmark til del. Overalt var trafikken lammet – og betegnelsen naturkatastrofe var dagen efter overskrift i næsten alle aviser. Trods et veludbygget vejvæsen og et tilsvarende redningskorps, der i samarbejde med militær og civilforsvar kæmpede mod snemasserne, forblev de vigtigste hovedfærdselsårer lukkede i adskillige timer. Det var for os en katastrofe – men mon ikke vore norske venner har trukket let på smilebåndet over danskernes magtesløshed i en sådan situation. Pressen har i tiden efter behandlet det faktum, at stort set alle trafikmidler var sat ud af spillet. Og endvidere har man peget på flere muligheder med hensyn til at samordne alle hjælpeorganisationer med henblik på kommende „sne-katastrofer“. På grundlag af mange rapporter og avisudklip har vi forsøgt på de følgende sider at danne et sammenfattende billede af vor indsats samt at bibringe den offentlige debat nogle kommentarer om en samordning af hjælpearbejdet.

Alle ressourcer var indsat

Situationen var værst i Midtjylland og på visse dele af Sjælland. Sneen kom, faldt og blev liggende. Det var den kendsgerning vore mange stationer blev konfronteret med søndag den 21. november. Hovedfærdselsårene var en del befærdet, og da de første vogne kørte fast midt på vejen, dannede de efterfølgende et „snehegn“, hvorefter et stort antal vogn og passagerer snart var sneet inde. Vejene var spærrede og ingen kunne komme frem.

Overalt i landet blev korpsets kran-, bugserings- og bjærgningsvogne mobiliseret, og på de fleste stationer blev alt frivagtmandskab indkaldt. Og i det følgende døgn har omkring 600 vogne og 2500 mand været i drift. På vagtstuerne hobede anmodninger om bugseringer sig hurtigt op, og man måtte prioritere de opgaver, der forestod. På et tidspunkt om natten måtte man opgive at efterkomme de mange bjærgningsopgaver, hvorefter man koncentrerede sig om:

STORMEN-

- ★ at yde assistance til snerydningsmateriel (sneplove m. v.)
- ★ afvikling af hastende patientbefordringer
- ★ kørsel med læger, jordemødre og medicin
- ★ evakuering af indesneede personer i vogne på landevejene

På et ret tidligt tidspunkt stod det klart, at korpset ikke alene kunne magte op-

gaven, bl. a. fordi en stor del af vore køretøjer ikke kunne køre gennem sneen (kunne de det, ville de ikke egne sig til f. eks. bugsering over lange afstande). I samråd med *politiet* blev henholdsvis *militæret* og *civilforsvaret* anmodet om assistance. Om det samarbejde, der blev etableret udtaler:

- **stationsleder Poul Jensen, Holstebro**, der anmodede **Jydske Dragonregiment** om hjælp:

- Vi er meget glade for den beredvillighed, vi har mødt hos regimentet, der har stillet bæltedrevne vogne til rådighed for stationen her i Holstebro, samt i Lemvig, Struer og Herning. Det er en stor hjælp for os, at vi således kan sikre, at de nødvendige transporter bliver gennemført. Vi håber, der kan etableres en permanent ordning om assistancedelser i en sådan situation.

- **stationsleder Ove Pedersen, Randers**, der havde assistance fra *militæret* og den lokale **walkie-talkie-klub**:

- Det er den største redningsaktion, jeg har oplevet i Randers. Havde vi ikke fået hjælp fra militærets køretøjer, der hurtigt blev monteret med walkie-talkie-klubbens radioer, var det aldrig lykkedes os blot at få nogenlunde overblik over situationen. Omkring 10 mennesker var i livsfare på grund af kulilteforgiftning i indesneede biler.

Såvel Civilforsvarskorpset som det lokale Civilforsvar var også mange steder i aktion, i det væsentlige med at skaffe tæpper og forplejning til de fra vognene evakuerede passagerer. Det var ligeledes en uvurderlig hjælp, som blev iværksat på politiets foranledning. Langs motorvejsstrækningen ved Roskilde foranledigede *Roskilde Politi* tre skoler åbnet

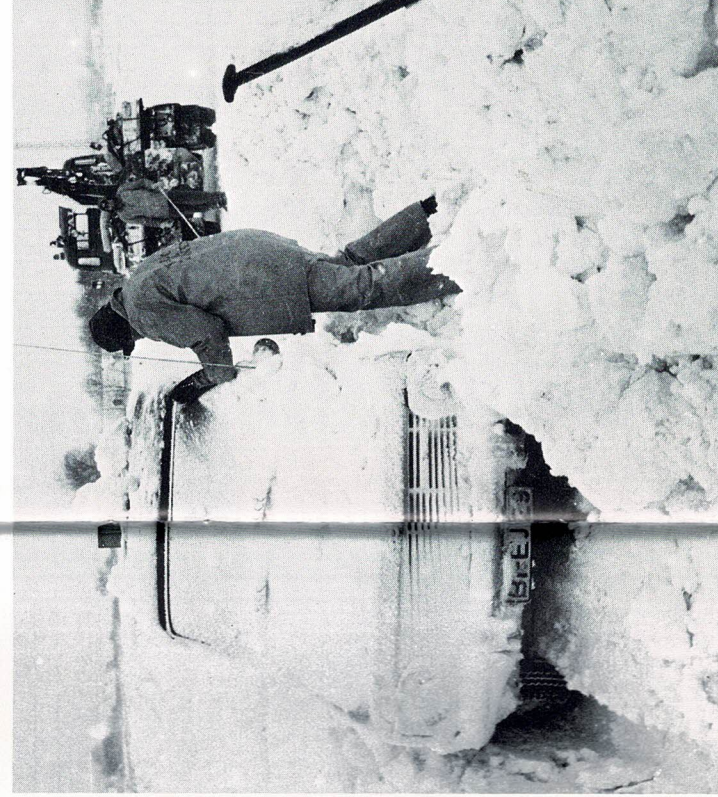
SNESTOR-MEN-

Det var en ordentlig snebunke, der i dagene 21. og 22. november blev Danmark til del. Overalt var trafikken lammet – og betegnelsen naturkatastrofe var dagen efter overskrift i næsten alle aviser. Trods et veludbygget vejvæsen og et tilsvarende redningskorps, der i samarbejde med militær og civilforsvar kæmpede mod snemasserne, forblev de vigtigste hovedfærdselsårer lukkede i adskillige timer. Det var for os en katastrofe – men mon ikke vore norske venner har trukket let på smilebåndet over danskernes magtesløshed i en sådan situation. Pressen har i tiden efter behandlet det faktum, at stort set alle trafikmidler var sat ud af spillet. Og endvidere har man peget på flere muligheder med hensyn til at samordne alle hjælpeorganisationer med henblik på kommende „sne-katastrofer“. På grundlag af mange rapporter og avisudklip har vi forsøgt på de følgende sider at danne et sammenfattende billede af vor indsats samt at bibringe den offentlige debat nogle kommentarer om en samordning af hjælpearbejdet.

Alle ressourcer var indsat

Situationen var værst i Midtjylland og på visse dele af Sjælland. Sneen kom, faldt og blev liggende. Det var den kendsgerning vore mange stationer blev konfronteret med søndag den 21. november. Hovedfærdselsårene var en del befærdet, og da de første vogne kørte fast midt på vejen, dannede de efterfølgende et „snehegn“, hvorefter et stort antal vogn og passagerer snart var sneet inde. Vejene var spærrede og ingen kunne komme frem.

Overalt i landet blev korpsets kran-, bugserings- og bjergningsvogne mobiliseret, og på de fleste stationer blev alt frivagtmandskab indkaldt. Og i det følgende døgn har omkring 600 vogne og 2500 mand været i drift. På vagtstuerne høbde anmodninger om bugseringer sig hurtigt op, og man måtte prioritere de opgaver, der forestod. På et tidspunkt om natten måtte man opgøre at efterkomme de mange bjergningsopgaver, hvorefter man koncentrerede sig om:

gaven, bl. a. fordi en stor del af vore køretøjer ikke kunne køre gennem sneen (kunne de det, ville de ikke egne sig til f. eks. bugsering over lange afstande). I samråd med *politiet* blev henholdsvis *militæret* og *civilforsvaret* anmodet om assistance. Om det samarbejde, der blev etableret udtaler:

– **stationsleder Poul Jensen, Holstebro, der anmodede Jydske Dragonregiment om hjælp:**

– Vi er meget glade for den beredvilighed, vi har mødt hos regimentet, der har stillet bæltedrevne vogne til rådighed for stationen her i Holstebro, samt i Lemvig, Struer og Herning. Det er en stor hjælp for os, at vi således kan sikre, at de nødvendige transporter bliver gennemført. Vi håber, der kan etableres en permanent ordning om assistanceydelse i en sådan situation.

– **stationsleder Ove Pedersen, Randers, der havde assistance fra militæret og den lokale walkie-talkie-klub:**

– Det er den største redningsaktion, jeg har oplevet i Randers. Havde vi ikke fået hjælp fra militærets køretøjer, der hurtigt blev monteret med walkie-talkie-klubbens radioer, var det aldrig lykkedes os blot at få nogenlunde overblik over situationen. Omkring 10 mennesker var i livsfare på grund af kullitforgiftning i indesneede biler.

Såvel Civilforsvarskorpset som det lokale Civilforsvar var også mange steder i aktion, i det væsentlige med at skaffe tæpper og forplejning til de fra vognene evakuerede passagerer. Det var ligeledes en uvurderlig hjælp, som blev iværksat på politiets foranledning. Langs motorvejsstrækningen ved Roskilde foranledigede *Roskilde Polit* tre skoler åbnet

- ★ at yde assistance til sneydningensmateriel (snepløve m. v.)
- ★ afvikling af hastende patientbefordringer
- ★ kørsel med læger, jordemødre og medicin
- ★ evakuering af indesneede personer i vogne på landevejene

På et ret tidligt tidspunkt stod det klart, at korpset ikke alene kunne magte op-

Millitæret til hjælp ved Holstebro.

Hovedvej A 10 ved Randers.

Indkvartering på station Horsens.

Når redderne er ude, sidder abonnenterne i opholdsstuen.

midt om natten, således at de mange mennesker kunne komme ind i varmen og overnatte. Om aktionen på Roskilde-egnen beretter:

– **stationsleder E. Assentorp, Roskilde**, der havde assistance fra **militærets lokale forlægning**:

– Vi har en permanent aftale med militæret om hjælp, og vi fik straks stillet 6 køretøjer og 20 mand til rådighed. Vi søgte gennem politiet at koordinere vor indsats med vejvæsenet, således at bjergningsvogne og sneplove kunne supplere hinanden med rydningsarbejdet. Og vi må komplimentere politiet og de lokale myndigheder for deres indsats med indkvartering og forplejning.

Da snestormen hen på mandagen havde lagt sig, genoptoges arbejdet med at bjærge de mange biler. Der kom et enormt pres på vagtstuerne, fordi folk naturligvis var bekymrede for deres vogne. Imidlertid kunne kun meget få nøjagtigt opgive position på deres bil. Derfor måtte man ad hovedvejene gå systematisk til værks og fjerne alle vogne ud i rabatten på parkeringspladser m.v. Og hvad ingen havde turdet forudsæ, lykkedes det, de skrappe forhold til trods, at få hovedparten af opgaverne afviklet i løbet af de kommende to-tre dage.

- Så er det ind i geledet - der bagude.

At det var nogle trætte mænd, redderkonerne modtog i de kommende dage, kan der vist ikke herske tvivl om. Alle havde præsteret et godt stykke arbejde.

Stationsleder B. C. Neesbye, Kolding, hvis kone på et tidspunkt bad om et nyt billede af sin mand, udtaler:

- Mandskabet har gennemgående en god kondition, men det skal ikke være nogen hemmelighed, at dette med at arbejde med skovl i den tunge sne ikke netop er det, man foretrækker allermest. Der har hvilet et fysisk pres på redderne i 100 timer og et psykisk pres på alle lederne, der har ansvaret.

At „snekatastrofen“ voldte en del problemer, såvel teknisk som administrativt, kan vel ikke undre nogen. Således behandlede en jysk morgenavis et juridisk problem, der er omtalt i dette blads minikommentar. På vagtstuerne var det også et problem at holde styr på det hav af bilnøgler, der blev tilsendt til stationerne.

Vi har lært en del af denne snestorm. Vi modtog også megen anerkendelse. F. eks. skrev *Jydske Tidende* i en leder den 28. november:

„Kun militæret, civilforsvaret og redningskorpset lod sig ikke tage på sengen“.

Den næste snestorm

Det kan være i morgen, om 3 år eller aldrig, at situationen gentages. Men inden da kan der træffes foranstaltninger til, at situationer, hvor menneskeliv er på spil, ikke gentager sig i samme omfang. Også kampen mod en snestorm kræver vel en strategi, ud fra hvilken der kan fastlægges en opgavefordeling for de enkelte hjælpeorganisationer. Og for at indsatsen kan afvikles effektivt, bør der forud fastlægges planer og kommunikationssystemer, der sikrer koordination.

Det er jo ikke kun indesneede biler på landevejen det drejer sig om. Plejehjem uden varme og elektricitet skal hjælpes, og landets kvinder skal fortsat kunne komme på hospitalet og føde deres børn. Det er kun enkeltheder i hele det samfundsmaskineri, der blev lammet hin novemberdag.

At et samarbejde og en indsats kan iværksættes spontant, ved vi nu. Men det kunne sikkert gøres endnu bedre, såfremt en til stadighed ajourført plan, blot skulle hentes frem af skuffen.

Vi håber, at korpset samtidig med den generelle vagtinstruks på lokalt plan kan bidrage til en sådan løsning.

jea

Falckolinerne rykker ind

- for at rykke ud

Det tog korpset mindre end 3 måneder at få gennemført beslutningen om at udvide personalestyrken med kvindelige reddere – Falckoliner. Faktisk tog det kun 5 måneder at bringe emnet til debat, høre virksomhedsnævnets mening, annoncere i aviserne, udvælge egnede piger blandt et hav af emner, sy uniformer i en acceptabel kulør og facon og få pigerne uddannet til deres nye job. I *Århus, Ålborg, Odense og Næstved* findes der Falckoliner i dag. Da det hele er så nyt, er det i første omgang kun *Århus*-pigerne, der har fået skoleuddannelse. Vi skulle prøve den af et sted, så vi kan få lavet en generel kursusplan. Og hvilket sted er bedre egnet end *Århus*, hvor assistent *Fredslund, Basse* og *direktøren* himself tog sig af pigerne. Der er altid børnesygdomme ved noget

Århus-Falckolinerne har fået en kort uddannelse i brandslukning og førstehjælp. Fra venstre ses: Lena Gjerulf, Agnete Warming og IngeLise Poulsen.

Næstved-Falckoline Minna Hauerberg klar til en lille vognstur.

nyt, og kan vi få rettet de største fejl i løbet af samme korte tidsrum, skal vi være glade. Fra Århus meldes om lidt utilfredshed med uniformen. Den er for kold om vinteren og så er det et spørgsmål om nederdelen skal falde til fordel for vinterbukser. Uniformsnævnet ser på sagen og har fået virksomhedsnævnets bemyndigelse til på demokratisk vis at supplere sig med en Falckoline.

I Ålborg sorterede man ansøgninger og ansatte 4 Falckoliner pr. 1. januar 1972. I Næstved går det så fint, at frk. Hauerberg er blevet efterspurgt blandt abonnenterne. De får hospitalet til at spørge efter samme søde og hjælpsomme pige, når de skal køres hjem igen – så der er meget nyt at lære og tilpasse sig for mandlige kolleger blandt reddere og vagtmestre.

Falckolinerne rykker ind

- for at rykke ud

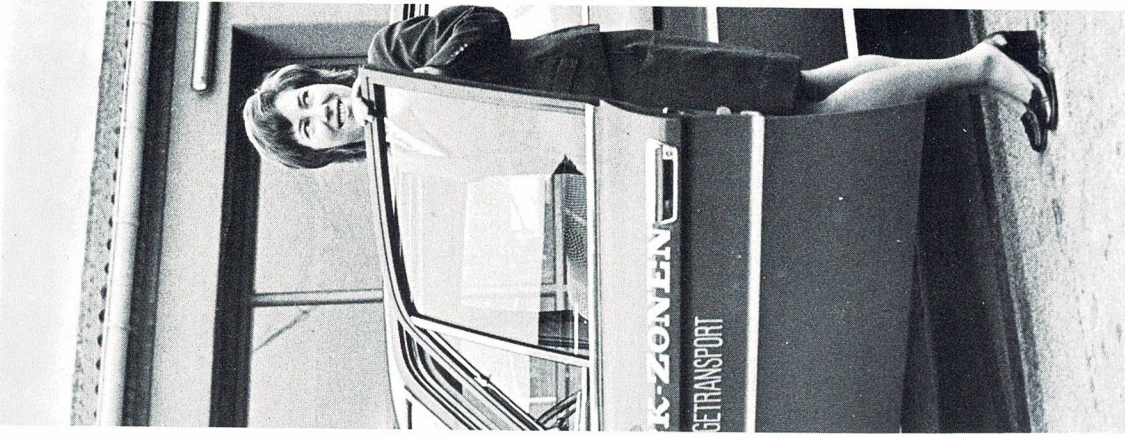

Det tog korpset mindre end 3 måneder at få gennemført beslutningen om at udvide personalestyrken med kvindelige reddere - Falckoliner. Faktisk tog det kun 5 måneder at bringe emnet til debat, høre virksomhedsrådets mening, annoncere i aviserne, udvælge egnede piger blandt et hav af emner, sy uniformer i en acceptabel kulør og facon og få pigerne uddannet til deres nye job. I *Århus*, *Alborg*, *Odense* og *Næstved* findes der Falckoliner i dag. Da det hele er så nyt, er det i første omgang kun Århus-pigerne, der har fået skoleuddannelse. Vi skulle prøve den af et sted, så vi kan få lavet en generel kursusplan. Og hvilket sted er bedre egnet end Århus, hvor assistent *Fredslund*, *Basse* og *direktøren* himself tog sig af pigerne.

Der er altid børnesygdomme ved noget

Århus-Falckolinerne har fået en kort uddannelse i brandslukning og førstehjælp. Fra venstre ses: Lena Gjerulf, Agnete Warming og IngeLise Poulsen.

Næstved-Falckoline Minna Hauerberg klar til en lillevognstur.

nyt, og kan vi få rettet de største fejl i løbet af samme korte tidsrum, skal vi være glade. Fra Århus meldes om lidt utilfredshed med uniformen. Den er for kold om vinteren og så er det et spørgsmål om nederdelen skal falde til fordel for vinterbukser. Uniformsnævnet ser på sagen og har fået virksomhedsrådets bemyndigelse til på demokratisk vis at supplere sig med en Falckoline.

I *Alborg* sorterede man ansøgninger og ansatte 4 Falckoliner pr. 1. januar 1972. I *Næstved* går det så fint, at frk. Hauerberg er blevet efterspurgt blandt abonnerne. De får hospitalet til at spørge efter samme søde og hjælpsomme pige, når de skal køres hjem igen - så der er meget nyt at lære og tilpasse sig for mandlige kolleger blandt reddere og vagtmestre.

bygge-
sager

Kalundborg

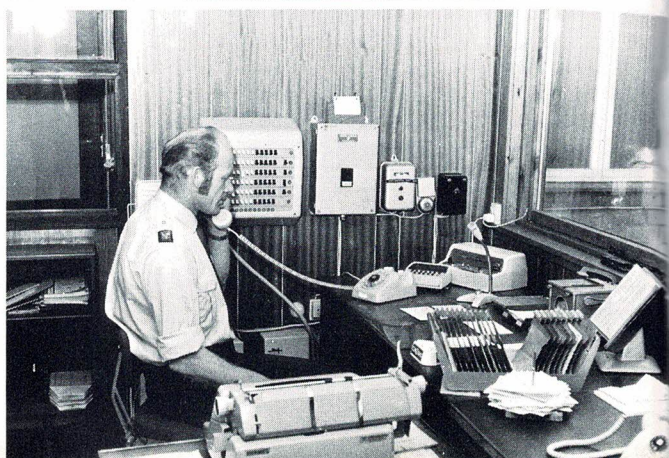
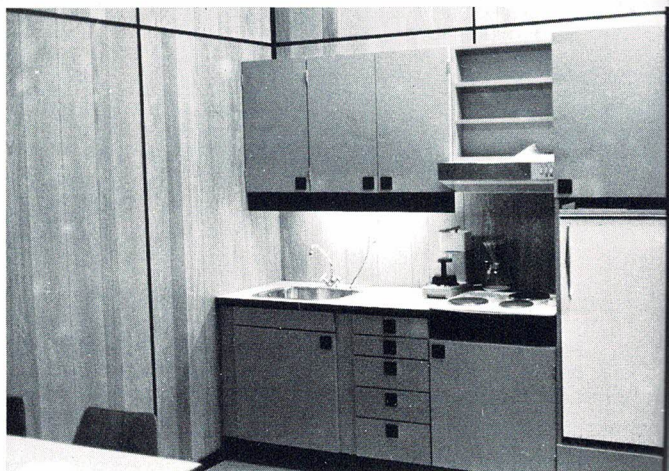
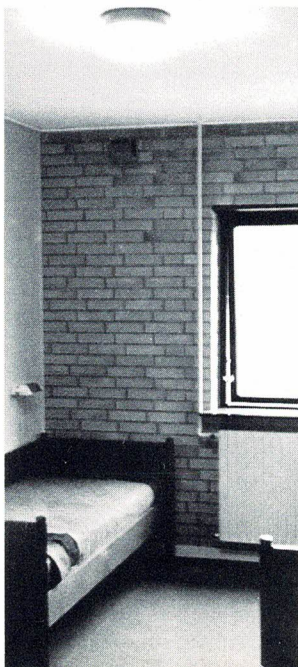
Korpset har i Kalundborg erhvervet nye lokaler. Den 1. oktober flyttede man fra den gamle station på Sct. Jørgensbjerg, hvor korpset har haft domicil i 14 år, til en nyerhvervet ejendom i Elmegade. På den nye sta-

tion rådes der over ca. 1000 kvadratmeter bebygget areal og ca. 5000 kvadratmeter grund. Redaktionen besøgte stationen i midten af december, og man var da endnu ikke helt færdig med ombyg-

ningen, men selv om håndværkerne endnu malede, tømrede og snedkererede var det alligevel tydeligt, at der inden længe ville blive fine forhold for personalet på Kalundborgstationen i Elmegade.

Th.: Det nydelige køkken på Kalundborg-stationen. Nederst tv.: Et af de velindrettede sove- rum. Nederst th.: Vagtcentralen på Kalundborg-stationen.

Hammel

I Hammel har korpset en ny byggegrund, men på grund af de vanskelige låneforhold m. v. er byggeri ikke påbegyndt endnu. For at afbøde lidt på de værste pladsmangler har den nuværende station fået en barak-tilbygning på 30 m², i hvilken der er indrettet opholdsrum og sove- rum til mandskabet.

Odder

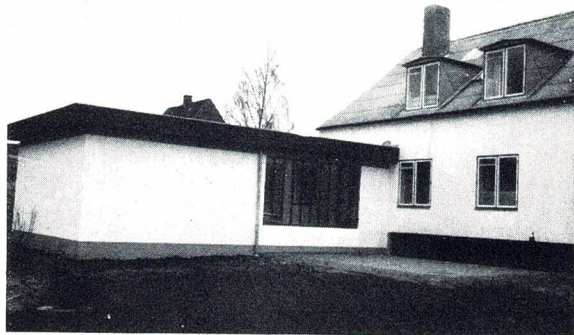
I Odder er man for alvor igang med byggeri. Od- der Kommune har købt nabogrunden og opfører en tilbygning, der udelukkende skal være redningsstation med særskilte mand- skabslokaler, vagtstue m.v. Byggeriet kommer op i nærheden af 1 mill. kr. og forventes afsluttet pr. 1. august. Det er tanken at korpset skal leje lokalite- terne hos kommunen.

Rudkøbing

I Rudkøbing er foretaget en tilbygning, således at mandskabet på stationen har fået bedre plads. Før i tiden spiste de under slangetårnet, hvilket betød, at al mad skulle væk, når slangerne skulle til tørring. Det var lidt upraktisk, men nu er der rådet bod på det også. Redderne har fået opholdslokaler og sove- rum, samtidig med at køk- ken og toiletforhold er moderniseret. Tilbygning- en har kostet ca. 100.000 kr., og den lave pris skyldes, at Rudkøbing-redder- ne selv har været med til at bygge.

Kolding

I Kolding ventes et større tilbygningsarbejde til ca. 1 million. kr. påbegyndt i 1972. Der skal bygges dob- beltgarager til ambulancer-

Tilbygningen i Arup.

ne, og carport til kranvog- nene samtidig med, at grund og øvrige faciliteter skal tilpasses de nye byg- ninger, således at station- en kan fremtræde som en hensigtsmæssig helhed.

Årup

I Årup har mandskabet og- så fået bedre plads. Der er foretaget en tilbygning, og nu flytter man det hele om, så der bliver nye opholds- og sovefaciliteter for red- derne.

I Odense er åbnet en ny vagtcentral. Nærmere præ- sentation følger i næste nummer.

Station Rødovres vagtstue udbygget

I forbindelse med etable- ringen af vagtstuefælles- skab mellem stationerne Rødovre og Brøndby Str., er der på stationen i Rød- ovre foretaget en hårdt til- trængt ombygning af vagt- stuen. Der er således in- stalleret en ny alarmerings- pult, mandskabstavle, au- tomatisk udringning samt samtaleanlæg til station Brøndby Strand.

Den gamle vagtstue var for lille. Nu er der kommet lidt albuerum til vagtstueper- sonalet.

Station Rødovres nye vagtcentral.

10.000 Ålborgensere og mange indbudte åbnede den nye Falck-station

- men en anonym mor og lille datter bragte den mest spontane hilsen.

Efter en officiel indvielse og „åbent hus“ den følgende lørdag kunne Ålborg-stationen drage et lettelsens suk: Det hele klappe perfekt. Stationen blev åbnet og indviet med maner. Den store presseomtale medførte et rekord-ryk-ind af mennesker, der ønskede at se den nye station og overvære de professionelle demonstrationer af brandslukning, første-hjælp, bilstart og meget andet.

Den mest spontane hilsen kom på jubilæumsdagen. En ung mor med sin lille datter kom ind fra gaden med en buket freesiaer og ønskede tillykke med stationen.

- Jeg vil gerne sige Falck tak fordi min lille datter til verden i en af jeres ambulancer. En hilsen, der varmede i vinterkulden.

Størst og mindst i Ålborg A/S, redder Jens Brovst Andersen, Års, og overinspektør N. C. Sørensen, Ålborg.

„Lykke“ når telefonkablet ødelægges dagen før indflytning på en Falck-station.

Stationsleder Niels Pedersen overrækker personalets gave til Ålborg A/S's direktør, E. Bødker.

En pragtfuld gammel håndtrukken sprøjte blev også foræret korpset af personalet.

— og 10.000 til åbent hus i Vejle

I midten af december gentog vi succes'en med „åbent-hus“ arrangementer. Denne gang var det **Vejle-stationen**, der stod for skud. Akkvisitionschef **Verner Nehammer** arrangerede og redderne tilbød sig som frivillig arbejdskraft.

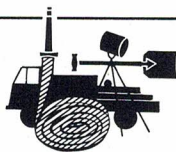
– Der kom næsten 10.000 mennesker, fortæller Nehammer.

– Vi demonstrerede første-hjælp med bistand fra Røde Kors og arbejdsamaritterne. Vi demonstrerede bil-start, solgte pølser og viste vor film for 1300 mennesker.

– En dundrende succes, slutter Nehammer.

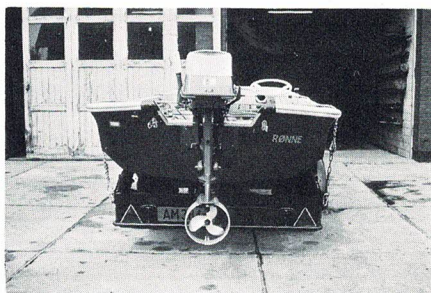
Blandt gæsterne var nonner fra Sct. Maria Hospital.

VOGNE & Udstyr

Skruebeskytter

Stationen i Rønne har fået den udmærkede idé at forsyne Dorry-bådens skrue med en beskyttelsesring. Stationen har flere gange været udsat for, at skruen er beskadiget, når båden kom i nærheden af sten eller på for lavt vand.

Sikkerhedshjelm

En ny type sikkerhedshjelm er indkøbt og monteres i alle udrykningsambulancer. Baggrunden for indkøbene er et ønske fra personalet, der ofte har været udsat for at komme til redningsarbejde på byggepladser, hvor alle andre end Falck-redderne bærer sikkerhedshjelm. Det bedste, man kan håbe for de nye hjelme, er, at de ikke lider samme skæbne som de for lang tid siden indførte sikkerhedsseler og bandolerer, der så vidt vides næsten aldrig bliver benyttet.

BREVE UDEFRA

EKSEMPLER PÅ GOD SERVICE

Redningskorpset Falck Zonen

Århus C.

Tusind tak for ulejligheden med min taske. Den er velbeholdent nået frem. Tænk, at De skulle finde nøglen på måtten. Hvad er en glemsom familie uden Falck Zonen. Hjertelig hilsen fra København.

Familien Grethens

Århus A/S: Familien er abonnent. På vej til København opdagede man, at fruens taske var glemt på bopælen i Århus. Man ringede til Falck, og vi skulle så skaffe adgang til familiens lejlighed og eftersende tasken. Ved reddernes ankomst til adressen fandt man en nøgle på måtten – den passede i hoveddøren – og nu fik familien både den glemte taske og den fundne nøgle sendt over til adressen i København.

Til direktionen for

Falcks Redningskorps

Jeg føler trang til at rette en varm tak til Deres fortræffelige station i **Hjørring**. Og jeg vil være taknemmelig for, at De også påskønner den optræden man udviste.

Jeg tilkaldte Dem fordi min vogn var brudt sammen i Råbjerg Klit. Man kunne have sendt den hjem pr. transportvogn. Men stationen satte en ære i, at fremskaffe den del, som kunne gøre vognen køreklar. Begrundelsen var også, at så gjorde man det så **billigt som muligt for sit selskab**. Dette var jo sød musik i en arbejdsgivers øre.

Jeg var lykkelig, jeg nåede til Rungsted i tide og man præsenterede mig for en ganske lille regning, idet man på en ophugningsanstalt havde fundet den reservedel til min Chevrolet.

Jeg takker Dem, men beder Dem påskønne stationens initiativ til gavn for os begge. Det må nu være rart at have sådanne medarbejdere.

Med en hjertelig og venlig hilsen

Deres

Hans Langkjær

Falck-Zonen

Holstebro

Hermed en stor tak til det personale, som torsdag den 18. november ordnede min bil – en Fiat 600 – så jeg kunne køre til Arre. En tak til den chauffør, som kørte bag efter mig til Tarm, for at undgå yderligere forsinkelser med motorstop. **Magen til service har jeg endnu ikke været ude for.** Endnu en gang tak til personalet.

Med venlig hilsen

Mogens Henriksen

Station Holstebro: Ovennævnte assistance blev udført af redder **Magnus Jensen**, Holstebro.

EKSEMPLER PÅ GOD SERVICE

Til lederen af Falcks Redningskorps,

Hellerup afdeling

Tirsdag d. 28. ds. blev min kone og jeg transporteret fra Silkeborg til Kastrup med en af Deres personvogne.

Vognen blev ført af en af Deres folk ved navn **Christiansen**, ganske ung, han afslørede selv sin alder til 22 år.

Både min kone og jeg føler imidlertid trang til at udtrykke vor tilfredshed over hele turens forløb, der ikke mindst skyldtes, at hr. Christiansen kørte en vogn og i det hele taget opførte sig som en gentleman fra først til sidst under hele turen.

Det var, i betragtning af, hvad man ellers oplever blandt ungdommen i disse tider, en fornøjelse at møde en mand af hr. Christiansens karat, og jeg tror, De selv er enige med os i, at det er folk af hans kvalitet, der medvirker til korpsets høje renommé.

Med venlig hilsen og tak

Frede Boesgaard

Falck-Zonen

2750 Ballerup

Jeg er nu færdig med mine behandlinger (21 i alt) på Glostrup Ambulatorium.

Ih – hvor var jeg gal første gang, jeg skulle køre med Dem til Glostrup, hvor jeg ventede en hel time på at komme hjem, og fik afreageret pr. telefon til Dem og tænkte ved mig selv – „jeg skal i hvert fald nok selv køre for fremtiden“, men jeg syntes ikke, jeg selv var i stand til det, hvorfor jeg alligevel ringede til Falck igen.

Og netop derfor vil jeg gerne nu sende Dem min bedste tak for den måned. De har kørt for mig. Jeg beder Dem venligst viderebringe min tak og hilsen til de „Falckmænd“, jeg har haft kontakt med, og som altid med smil på læben har været hjælpsomme og imødekommende.

Endnu engang tak og en hilsen til dem alle.

Med venlig hilsen

Minna Dahlkvist

Falcks Redningskorps

9100 Århus C

Følgende positive oplevelse har yderligere bekræftet min opfattelse af den gode service Falck altid yder sine medlemmer.

Tirsdag den 5. oktober 1971 kl. 9.00 fik jeg pludselig motorstop 8 km fra Rødekre, hvor jeg havde mange aftaler, og **kun en ualmindelig fin service fra en Falckredder fra Åbenrå** bevirkede, at jeg kunne holde programmet.

Falckredderen syntes også, det var en god idé, at vi først kørte til min kunde i Rødekre og afleverede kollektionen, hvorefter han tog bilen med til værkstedet i Åbenrå. Uden opfordring tilbød han selv, at levere bilen tilbage igen, da han mente, det kun var rotoren der var knækket.

Kl. 11 stillede han igen med bilen i Rødekre og en regning på 1 stk. rotor à 9,85 kr., som han havde købt på reservedelslageret. For at spare udgifter og tid, havde han selv foretaget udskiftningen.

Jeg siger Falck tak for den gode service.

Med venlig hilsen

Bent Bonde

Station Åbenrå: Ejner Schmidt udførte assistancen.

EKSEMPLER PÅ GOD SERVICE

Stationslederen

Falck-Zonen

Ballerup

Indenfor de sidste to uger har jeg to gange haft brug for assistance. Først faldt junior ned fra et træ – resultatet to brækkede håndled. Det var lørdag den 16. oktober. I går fredag den 29. var det min kones tur. Hun legede dog ikke tarzan, men fandt et hul i fortovet – resultatet en forstuvet fod. I begge tilfælde gik turen til skadestuen i Gentofte. Jeg vil gerne hermed sige tak til Deres medarbejdere for hurtig hjælp. „Det er ikke det, De hjælper, men det er måden, som te' at De gør'et på“. De hyggelige bemærkninger og smil til junior fjernede hele skrækken for sygehus.

Med venlig hilsen

J. F. Buch

Stationsleder **P. W. Christensen:**

Den 16/10: **Bent Simonsen** og **Carsten Dahlstrøm.**

Den 29/10: **Jens Møller.**

FALCK ZONEN, VEJLE

Oversat fra tysk:

Den 4. august havde vi på Horsensvej et biluheld, efter hvilket vi lod Dem slæbe vor beskadigede bil bort. Vi var ilde færende, da vi måtte påkalde Falck. Imidlertid havde vi ingen anelse om, at Deres folk er så beredskabsvillige og venlige, og at de i enhver henseende gav gode og rigtige råd og fremfor alt en god service.

Gennem Dem vil vi endnu engang rette vor hjerteligste tak og bede Dem viderebringe denne tak til de herrer som den pågældende dag sørgede så venligt for os. I taknemmelig erindring sender vi Dem vore

venlige hilsener

Hertha og Hans Drews

Vejle: Ovennævnte assistance blev udført af redder **Michael Cornell Petersen**, og i vagten assisterede overassistent **A. Quist.**

FALCK ZONEN, RANDERS

Hermed en lidt forsinket, men ikke mindre velment tak for den hurtige og effektive hjælp, der blev ydet os efter et færdselsuheld på Viborgvej den 30. oktober 1971, hvor vi blev impliceret i et harmonikasammenstød, og hvor vi desværre var midten af „harmonikaen“.

Midt i al forvirringen var det en glæde at konstatere, hvcr hurtigt ambulancen var fremme på stedet, og med folk, som vidste hvad de skulle gøre, og **gjorde** det på en måde, så jeg, der blev tilbage på stedet og så ambulancen køre med de tilskadekommende, hvoraf den ene var min datter, havde en helt sikker fornemmelse af, at nu var hun og den anden i de bedste hænder. En fornemmelse, som min kone, der kørte med ind på hospitalet, senere fuldt ud kunne **bekræfte.**

Vi vil gerne bede korpset overbringe en hilsen og vores varmeste tak til de folk, som var i funktion på det sted den dag.

Hvis korpsets folk normalt er af den støbning, så er **De** godt kørende.

Til slut vil vi lige nævne, at vi i dag har fået vores datter frisk og rask hjem igen.

de venligste hilsener fra

hele familien **Fredberg.**

Assistancen udført af redderne **Ole Ågaard, Ole Møller Larsen** og **Niels Bruhn.**

Tekstilers brændbarhed

Blandt korpsets personale hører man ofte det ønskelige i, at der fandtes en tyndere, lettere og mere behagelig uniform til brug om sommeren. Dette ønske udtrykkes først og fremmest af vagtstuepersonale og akkvisitører, der ofte gør gældende, at den i dag benyttede uniform er umenneskelig, når den ellers så eftertragtede sommervarme kommer til landet.

Fra korpsets side er det imidlertid altid blevet påpeget, at den nuværende uniform ikke umiddelbart kan ændres, idet personalet i forbindelse med redningsarbejde ofte vil kunne udsættes for ild- og varmepåvirkning, hvor det er nødvendigt, at uniformen yder beskyttelse mod disse faktorer.

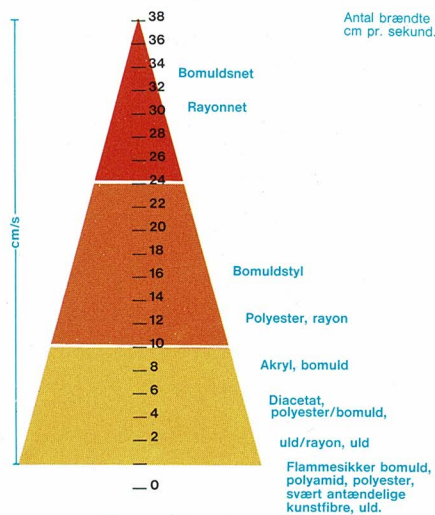
Nyt overvejes

Der arbejdes imidlertid i uniformsnavnet på at finde et materiale, der vil være velegnet til en lettere sommeruniform, og som samtidig vil være i stand til at yde den ønskede beskyttelse. Men med de forskellige kunststoffer, der i dag benyttes i beklædningsindustrien, er det ikke nogen helt let opgave.

Det er nok de færreste, der har gjort sig tanker om brandfarligheden af de ofte almindeligt benyttede tekstiler. Fra det svenske tidsskrift „Brandförsvar“ har vi hentet nogle oplysninger om dette emne.

Svensk undersøgelse

Svenskerne har lavet en undersøgelse, hvor forskellige tekstilers brandbarhed konstateres. Textilerne hænges op, og ved antænding måler man brandfarligheden ved at opgøre hvor mange cm af stoffet, der på ét sekund er omspændt af flammer.

Som det fremgår af illustrationen, er der en del stoffer, som er „flammesikre“. Polyester og polyamid indtager dog en særstilling, idet disse stoffer tilhører en gruppe, som smelter ved antændingsforsøg.

Den svenske artikel omtaler endvidere, at der i den senere tid er kommet en del nye kunstprodukter på markedet, som kan angives at være „brandsikre“. Antallet af disse stoffer bliver imidlertid meget hurtigt begrænset af disses brugs-egenskaber. Endelig nævnes, at det ikke udelukkende er stoffets fibersammensætning og materialer, der har betydning i forbindelse med antændelighed og flammespredning. Også faktorer som konstruktion og pasform mod kroppen er af stor betydning.

Med hensyn til korpsets uniformer håber vi stadig, at det må lykkes at finde et velegnet materiale.

HP

**Anmeldt af stationsleder
Danni Holten Larsen,
Esbjerg**

Med udgivelsen af bogen „Brandbekæmpelse i skibe 2. udgave“, har *undervisningschef Chr. Knak Christensen* og *forstander E. Ehrenreich Petersen* føjet et virkelig interessant kapitel til de allerede eksisterende lærebøger om brandslukning.

Bogen indleder med – på en let og overskuelig måde – at fortælle om elementær brandteori efter nogenlunde samme recept som andre lærebøger, men man tager absolut ingen skade af at opfriske denne visdom.

De næste afsnit i bogen omhandler de specielle brandslukningsinstallationer, som forefindes i skibe, og det er bestemt interessant læsning, idet det er helt nødvendigt, at brandvæsenet i land kender disse installationer, og ikke mindst de dermed forbundne sikkerhedsanordninger. Ligeledes beskæftiger bogen sig temmelig udførligt med de forskellige former for ildløs, man som

oftest møder, når der kaldes til brand i skibe. Herunder bør nævnes brande i tankskibe, maskinrum, lastrum, aptering m.v.

Endelig giver bogen en udmærket oversigt over farer og slukningsmuligheder ved brande i mange af de specielle stoffer man ofte støder på i skibe. Som eksempel kan nævnes brand i nitrater (herunder salpeter), chlorater, carbid, natrium m. m. fl., og med *katastrofen i Göteborgs havn* i frisk erindring – eksplosionsbrand ombord i ØK's fragtskib Poona – kan man jo nok dvæle nogen tid ved dette stof.

Udover de for skibe helt specielle forhold, giver bogen også et ganske udmærket indtryk af mere generelle ting vedrørende brandslukning. Blandt andet er der et afsnit om åndedrætsbeskyttelsesmateriel og praktisk røgdykning, ligesom håndslukningsmateriellet er udmærket beskrevet, selv om man noget ensidigt kun omtaler et bestemt fabrikat.

Det er min opfattelse, at bogen absolut er værd at læse for alle, der er beskæftiget med brandslukning, og at den i hvert fald bør findes på de brandstationer, som har slukningspligt i havneområder.

Efter at have læst denne udmærkede lærebog, kom jeg umiddelbart til at tænke på, om ikke en eller måske flere af landets kapaciteter inden for flybrandslukningen kunne føle sig fristet til at skrive en lærebog om dette emne. Der er jo efterhånden etableret ikke så få flyvepladser i landet, hvilket har medført en temmelig intens udnyttelse af luftrummet over os. Og skulle uheldet ske, er det jo ikke sikkert det bliver i en lufthavn med specialuddannet mandskab. – Alt taget i betragtning, er der jo mere plads ved siden af.

Danni Holten Larsen

Korrosionsskader

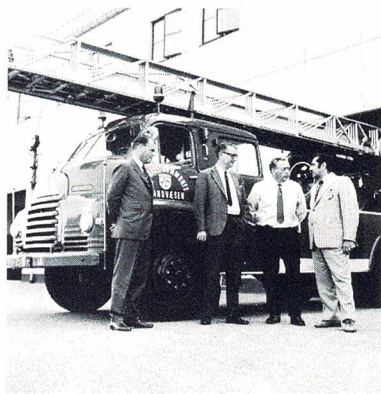
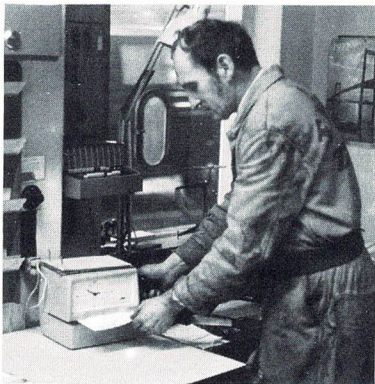
Mellem brandforsikringsselskaberne og korpset er indgået aftale om bekæmpelse af korrosionsskader. Fordelt over hele landet skal udstationeres i alt 20 redningskøretøjer med udstyr, og der arbejdes med uddannelse af reddere. Systemet skal fungere på den måde, at ethvert brandvæsen – kommunalt, CF eller Falck – skal sørge for at hidkalde specialister i tilfælde af brand på virksomheder med risiko for disse ofte meget omfattende og kostbare sekundære brandskader.

Bjergning

En ny lærebog, **Bjergning**, er udsendt. Ret beset er den ikke ny, fordi Redningsskolens kompendium af samme navn har dannet grundlaget. Det er bjergningsinstruktør **H. Wegeberg**, der har stået for udgivelsen, og han har fået meget hjælp fra forsvaret, Landtransportskolen og fællesforbundets sekretariat. Major **Kure Larsen** fra Hærens Motorskole har været Wegeberg en uvurderlig hjælp i redaktionsarbejdet.

Kontrol med overarbejde

Som et led i bestræbelserne på at mindske omkostningerne, har station **Holbæk** indført en ny form for kontrol. **Assistent Nielsen**, der er ophavsmand til den nye idé, har udarbejdet et kontrolkort til hver medarbejder. Kortet skal i forbindelse med udbetaling af tillæg for overarbejde stemples i vagtstuens kontrolur og samtidig forsynes med vagtstuens attestation. Assistent Nielsen oplyser, at allerede efter første måned kunne kontrollens gavnlige indflydelse konstateres.

Besøg fra Kuwait

En usædvanlig brandchef, **Ali Razzak Sahleh**, fra Kuwait besøgte korpset i efteråret. Usædvanlig var han fordi hans brandvæsen betjener sig af meget andet end vand, der er en mangelvare. I Danmark besøgte han Københavns Brandvæsen, Dansk Brandværnskomité og os, samtidig med at han studerede olieforurening, radiokommunikation, fauna, skibsfarver og meget andet.

Tyristortænding

Ifølge **FDM's „Motor“** har et finsk firma bragt et specielt tændingssystem til biler på markedet. Man kalder det **tyristortænding**, og det bygger på kondensatortændingsprincippet.

Det nye tændingssystem skulle give en bedre tænding om vinteren og når batteriet ellers er lidt svagt. I betragtning af, at vi alene i Danmark assisterer 300.000 bilister om året med starthjælp, er nogle nye opfindelser på dette område ikke spor for tidligt. Man undres over, at nye biler ikke forlængst har fået forbedret deres tændingssystem. Tilbage er kun at håbe, at det hurtigst muligt bliver indført – for bilisternes egen skyld.

Vejmelding

Medens vejmeldingen „kører“ planmæssigt, og fru Kaufmann høje registrerer vejsituationen over det ganske land, arbejder **FDM** med **KTAS** for at få tilvejebragt et særligt særtjenestenummer, som konstant kan afspille **FDM's** særlige vejmelding og **FDM & Falcks** vejmelding. I øjeblikket køres vejmeldingen over **Ritzau's telefonavis (tlf. 0053)** og i Jylland har **JTAS** oprettet en vejrtjeneste. Der skulle således være gode muligheder for snart at kunne henvise folk, der spørger Falck om vejenes tilstand, til at søge oplysning på et særtjenestenummer.

PERSONALIA

DØDSFALD

Deltidsbeskæftiget brandmand **Helmuth Aagaard Rasmussen, Bogense**, er den 27. september 1971 afgået ved døden.

Æret være hans minde.

Redder **Birger Johan Henriksen, Maribo**, er den 26. november 1971 afgået ved

døden. Henriksen blev ansat ved stationen i Maribo i 1947 og var såvel blandt kunder som kolleger kendt som en rolig, venlig og omgængelig mand. Henriksen havde kun været syg i kort tid, og den triste meddelelse kom pludselig for familie og kolleger.

Æret være hans minde.

UDNÆVNELSER

REDNINGSFØRER

Redder **Anders Christian Villadsen, Lyngby**, er med virkning fra den 1. oktober 1971 udnævnt til redningsfører.

Redder **Thorild Jensen, Ballerup**, er pr. 1. oktober 1971 udnævnt til redningsfører.

VAGTMESTER

Redder **Ole Kyster, Ballerup**, er pr. 1. oktober 1971 udnævnt til vagtmester i Ballerup.

Redder **Tommy Jensen, Odense**, er pr. 1. november 1971 udnævnt til vagtmester i Odense.

Redder **Jørn Gøransson, Odense**, er pr. 1. november 1971 udnævnt til vagtmester i Odense.

Redder **Jørgen Drejer, Lyngby**, er pr. 1. december 1971 udnævnt til vagtmester i Lyngby.

Redder **Evald Møller, Næstved**, er pr. 1. november 1971 udnævnt til vagtmester i Næstved.

Redder **Erik Kastrop Pedersen, Tårnby**, er pr. 1. december 1971 udnævnt til vagtmester i Tårnby.

ASSISTENT

Redningsfører **Jens Tage Nielsen, Skagen**, er pr. 1.

november 1971 udnævnt til assistent i Skagen. Jens Nielsen blev ansat på stationen i Skagen som redder i 1948 og har i hele sin ansættelsesperiode været tilknyttet denne station. Nielsen har gennemgået en lang række kurser og er blandt andet uddannet svømmedykker.

OVERASSISTENT

Assistent **Svend Peter Madsen, Ålborg**, er pr. 1. november 1971 udnævnt til overassistent i Ålborg. Svend Madsen blev ansat som redder i Ålborg i 1937 og har siden været tilknyttet Ålborg-stationen som redder, redningsfører og assistent.

VAGTSTUECHEF

Vagtmester **Benny Trustrup, Lyngby**, er pr. 1. december 1971 udnævnt til vagtstuechef på **Vesterbro**. Trustrup blev ansat på station Lyngby i 1961 og har siden 1962 gjort tjeneste som vagtmester, ligeledes i Lyngby. Benny Trustrup's stille og rolige væsen, hans pligt-opfyldelse og samvittighedsfulde arbejde som vagtmester i Lyngby gjor-

Benny Trustrup

de, at han blev foretrukket til chef-stillingen.

Med virkning fra den 1. oktober 1971 er overassistent **Jørgen Jacobsen, Odense**, udnævnt til vagtstuechef i Odense. Jørgen Jacobsen blev ansat som redder i 1958 og har i årene siden været beskæftiget som vagtmester, assistent og overassistent. Jørgen Jacobsen har i hele sin ansættelsesperiode været tilknyttet stationerne Odense og Dalum.

Jørgen Jacobsen

STATIONSLEDER

Med virkning fra den 1. december 1971 er assistent **Henning Ingeman-Petersen, Lyngby**, udnævnt til stationsleder på station **Vesterbro**. Ingeman-Petersen blev ansat som redder på station Rødovre i 1959, men flyttedes i 1961 til Lyngby som mekaniker. Ingeman-Petersen har siden 1961 været ansat i Lyngby som redder, redningsfører og assistent.

Henning Ingeman-Petersen

Brandassistent & Brandvagsleder

Deltidsbeskæftiget brandmand **Mogens Christensen, Løkken**, er pr. 1. januar 1972 udnævnt til brandassistent i Løkken.

Brandassistent **Peter Hansen, Løkken**, er pr. 1. januar 1972 udnævnt til brandvagsleder i Løkken.

Akkvisitør

De i henhold til opslag nr. 35 og 36 ledige stillinger som akkvisitører i Odense

er med virkning fra den 1. januar 1972 besat med vagtmester **Jørgen Juul Rasmussen, Odense**, samt konsulent **Hans E. Christiansen**.

ADMINISTRATION

Kontorassistent **Grethe Weinholdt Petersen, Odense**, er pr. 1. oktober 1971 udnævnt til kontoroverassistent.

Kontorassistent **Edel Rysholm, Akkvisitionsafdelingen, København**, er pr. 1. oktober 1971 udnævnt til sekretær. Fru Rysholm blev

ansat i 1959 og har siden 1963 været beskæftiget i korpsets akkvisitionsafdeling.

Hovedkasserer **Gunnar Nürnberg, Odense**, er pr. 1. oktober 1971 udnævnt til afdelingsleder. Nürnberg ansattes på kontoret i Odense i 1937. Siden 1942 har Nürnberg varetaget Odense-selskabets kassererfunktion.

Med virkning fra den 1. oktober 1971 er fuldmægtig **Karl Larsen, Odense**, udnævnt til afdelingsleder. Karl Larsen blev ansat som kontorassistent i Odense i 1940 og blev i 1950 udnævnt til fuldmægtig.

MÅNEDENS REPLIK

I forbindelse med efterårets diskussioner om korpsets fremtidige planlægning, struktur og rationalisering har vi modtaget mange indlæg.

Vi bringer et af dem, skrevet af en forholdsvis nyansat redder.

– Jeg er ganske ung inden for korpset, og der er da også dem, der har lukket munden på mig med en bemærkning om, at jeg ikke havde kendskab til sagerne. Alligevel vover jeg at fremsætte nogle synspunkter.

Flere regioner

– Jeg har undret mig over, at man inden for korpset ikke har opdelt landet i regioner, hvor en regionscentral kan koordinere alle de ture, der går uden for vognenes eget stationsområde. Det sker alt for tit, at man på vej mod syd med en transportvogn, efter en kort køretur, møder en tilsvarende vogn på vej mod nord, hvor det senere viser sig, at begge vogne kører hjem uden læs.

Ventetider

– Sygekørsel og ventetider i fremmede byer er åbenbart et stort problem i korpset. Kunne man ikke foretage en bedre udnyttelse, såfremt en fremmed vogn mødtes med en lokal vogn og to reddere byttede vogn. Man ville således være i besiddelse af to vogne, hvor der i hver fandtes en lokalkendt redder, og ser man bort fra lokalpatriotismen, vil der kunne disponeres over begge vogne i hele ventetiden.

Vognparken

– Vognparken – ja, det er nogle dejlige vogne vi kører i, men udnyttes de nok? Til ca. 80 % af de transportvognsture der køres, har man ikke brug for en større lasteevne end 1000 kg. En mindre vogn af varevognstypen, med en påbygget grill samt gængse reservedele, vil gøre sig godt. Ikke mindst fordi det er væsentligt hurtigere at benytte grill fremfor lad. Ja, der kan spares op til ca. 20 minutter pr. tur – 10 ture pr. dag – et nemt lille regnestykke.

Inspektion

– Kørende vogninspektører nævnes. Ja, men slår man netop ikke til lyd for, at vi skal have færre ledere? Jeg tror, det hører til undtagelserne, at nogle „lopper“ sig på en tur. Jeg har selvfølgelig heller ikke set så meget. Men – små gryder har vel også ører.

Vagttid

– Vagttid som hos politiet synes jeg personligt ikke om (jeg har prøvet det). Og umiddelbart må det også betyde større udgifter for korpset i form af overarbejde, idet det vil være vanskeligt at tilrettelægge turene, så alle kan være hjemme i forbindelse med vagtskifte.

Det kan til tider knibe i dag, hvor vi kun har det ene vagtskifte. Dag, døgn, fri vil efter min mening være en bedre ordning.

Hjælp til udlændinge

– Korpset er ret enestående hvad angår rekningsarbejde m.v. Hvad med at lade udlændinge få del i den glæde, vi hjemlige trafikanter har? Der bør i så fald udarbejdes en pjece på engelsk og tysk, hvori man redegør for, hvad korpset

står for. Pjecen kan udleveres ved grænserne, hvorefter en udlænding skal kunne tegne abonnement for en nærmere bestemt periode f. eks. 14 eller 21 dage. Abonnementet skal naturligvis kun gælde indenfor landets grænser, og på de vilkår, vi i øvrigt tegner abonnenter. Jeg tror, dette kan gennemføres uden alt for megen administration, og så må der absolut kunne tjenes lidt her.

Redder

(Navnet tilbageholdt af redaktionen).

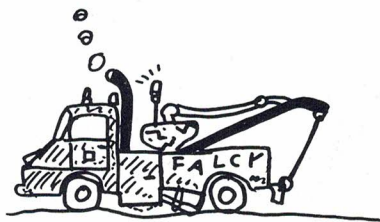

Haves - ønskes

Flere stationer har udtrykt ønske om, at der i korpsets blad blev plads for bytte-tilbud. Vi er åbne for enhver og bringer det første eksempel (navnet tilbageholdt af redaktionen).

Haves:

1 stk. godt brugt **FORD THAMES** kranvogn. Jubilæumsmodellen – den der starter hver 25. gang. Den bærer tilnavnet **TRADER**, der udtales som det, der sker, hvis man styrkeprøver bundpladerne. Den har 2-speed bagtøj og efter lyden at dømmes er mindst halvdelen af tænderne intakte. Chaufføren skal medbringe nyrebælte af hensyn til rystelserne, men hvis man hele tiden holder 2 hænder på gearstangen går den nu meget godt (fra fabriken udstyret med det specielle Fordo-automatic-kæn-gu-ru-gear). Kranvognen er opbygget med klodser, skabe uden bund og den krumme Falck-Smidt-kran (den, der ligner en salgskurve).

Ønskes:

1 stk. Scania bjergningsvogn i bytte med ovennævnte stolthed. I tilgift bydes på en kasse cigarer og 14 gratis træk i stationens eenarmede tyveknægt. Det gør ikke noget at Scania'en er lidt brugt eller kun er en 80'er.

Station n.n.

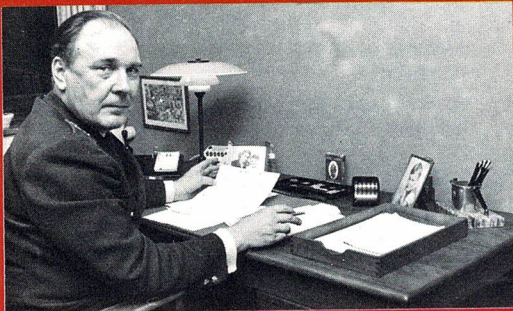

Tændstikken reddede dem. To Randers-red-dere, Lars Winther (tv) og Alvin Simonsen (th) så under vinterstormen fornylig et svagt lysglimt i en sne-drive. De fandt et ægtepar med to børn, der havde siddet indespærret i deres lille bil i ikke mindre end 36 timer. Faderen ville tænde sin sidste cigaret – og det reddede familien.

Traditionen tro ankom borgmester Sven Jørgensen med smørrebrød til Hørsholm-stationens mandskab nytårsaften lige før midnat. Fra venstre ses brandinspektør Robert Nielsen, borgmester Sven Jørgensen og stationsleder Kjeld Christensen under indtagelsen af det festlige måltid.

En ny ambulance, Hanomag-Henschel F 20, prøvekøres på udvalgte stationer. Driftsafdelingen har med vognen medsendt en reklimationsbog, således at typen på demokratisk vis kan kritiseres – og antallet af reklamationer er afgørende for, om ambulancen skal serieproduceres i korpset eller ej.

Pr. 1. december er redningsinspektør Henry Tharsgaard fratrædt som leder af Falck-station Vesterbro. Tharsgaard har haft denne stilling i 30 år og selvsagt oplevet en masse. Han forlader dog ikke korpset, men er tilknyttet hovedkontoret til varetagelse af ganske specielle opgaver.